

Delovna skupina za trajni dialog s samozaposlenimi pri Ministrstvu za kulturo

**PREDLOGI DELOVNE SKUPINE ZA TRAJNI DIALOG S SAMOZAPOSLLENIMI ZA
NACIONALNI PROGRAM ZA KULTURO**

Oktober 2019

Člani delovne skupine:

Rok Vevar (predsednik)
Barbara Pregelj (podpredsednica)
Ana Čigon
Lara Janković
Branko Jezovšek
Mojca Jurič
Jernej Kaluža
Milko Lazar
Denis Miklavčič
Jadranka Plut

UVOD

Delovno gradivo *Predlogi delovne skupine za trajni dialog s samozaposlenimi za nacionalni program za kulturo* je rezultat šestih sestankov na Ministrstvu za kulturo in dveh dodatnih delovnih sestankov v manjših zasedbah.

Posamezne kategorije izhajajo bodisi iz koalicijske pogodbe aktualne Vlade Republike Slovenije, k čemur Delovna skupina dodaja svoje dodatne predloge.

Vsaka izmed enajstih kategorij je razdeljena na:

- (1) opredelitev problema,
- (2) akcijski načrt ali predloge rešitev in razdelavo
- (3) ciljev dotičnih ukrepov.

Predvidevamo, da bo Ministrstvo za kulturo naše predloge v Nacionalnem kulturnem programu ustrezno povzelo.

Na nadaljnjih sestankih ima Delovna skupina v načrtu posamezne kategorije ustrežnejše in podrobnejše razdelati in jim zagotoviti nadaljnje možne rešitve.

1. PISARNA ZA SAMOZAPOSLENE

OPREDELITEV PROBLEMA:

Samozaposleni v kulturi so specifična oblika samozaposlenih, ki zaradi svoje specifikke terja ustanovitev pisarne, ki bo celostno in pregledno ter uporabnikom prijazno ponujala najširši nabor informacij, povezanih s samozaposlenimi. Trenutno prihaja do informacijske zmede, saj se določene pravne, računovodske in druge zadeve tolmačijo različno.

REŠITEV:

Vzpostavitev **pisarne v Ljubljani** z delovnim časom v dopoldanskem in popoldanskem času ter vzpostavitev mobilne enote, ki bo občasno delovala na terenu v večjih slovenskih mestih Mariboru, Celju, Kranju, Novem mestu, Novi Gorici in Kopru.

Pomemben del pisarne je **SPLETNA STRAN**, kje so pregledno pojasnjena področja delovanja pisarne in postopki, povezani s pridobivanjem statusa ter vprašanji cenzusa, računovodstva in pravnimi vprašanji, povezanimi s statusom samozaposlenih.

Poleg posameznih področij, ki so podrobno pojasnjena na spletni strani ima spletna stran tudi dodatna pojasnila v obliki odgovorov na pogosta vprašanja.

Pisarna naj pokriva naslednja področja:

BORZA DELA

Informiranje o razpisih za delovna mesta na področju kulture, še zlasti o možnostih sodelovanja z javnimi zavodi za kulturo ter gospodarstvom tako v slovenskem kot mednarodnem prostoru.

PRAVNA POMOČ IN ZASTOPNIŠTVO

Pojasnila v zvezi s statusom samozaposlenih v kulturi in zakonsko podlago zanj. Pravna pisarna pozna splošno specifično področje samozaposlenih v kulturi in se odziva na posamezne izzive, s katerimi se samozaposleni pri svojem delu srečujejo. Samozaposlenim nudi pomoč in svetovanje pri sklepanju avtorskih, podjemnih in drugih pogodb, ki jih samozaposleni srečujejo pri svojem delu. Skrbi za registracijo samozaposlenih na Ajpesu in doregistracije področij dela. Nudi informacije, povezane s podaljševanjem statusa.

RAČUNOVODSTVO

Pisarna pokriva specifične samozaposlenih v kulturi in zajema predvsem:

- mesečni obračun oddaje prispevkov,
- vodenje knjig in pripravo poročil in bilanc,
- pojasnjevanje izračuna cenzusa,
- pojasnjevanje razlike med uveljavljanjem normiranih stroškov in obračunom po prihodnih in odhodkih,
- vprašanja, povezana z dohodnino,
- itn.

Pisarna za samozaposlene izdaja mesečni **NOVIČNIK**, ki ga po elektronski pošti pošilja vsem samozaposlenim v kulturi. Novičnik je namenjen stalnemu obveščanju samozaposlenih o novostih, povezanih s statusom, razpisih, možnostih štipendij in mednarodnem sodelovanju, novostih na področju kulture v Sloveniji in svetu.

REGISTER SAMOZAPOSLENIH

Pisarna si prizadeva za vzpostavitev zakonskih podlag za vodenje registra vseh samozaposlenih, tako tistih, ki so zaposleni na področju kulture, kot tudi drugih svobodnih poklicev (arhitektov, novinarjev, prevajalcev, lektorjev). Organiziran je po področjih. Ta register je oblikovan po nemškem vzoru, za vpis vanj so določeni minimalni standardi, ki jih določijo stanovska društva.

Vodenje in oblikovanje pisarne:

Dejavnosti pisarne lahko izvaja osebe, zaposlene na ministrstvu. Zaradi obsega dela menimo, da bi **naloge pisarne, kot smo jih opredelili, v sodelovanju z ministrstvom lahko prevzela vsebinska mreža nevladnih organizacij** (Asociacija). Vsebinsko vse zadeve ostanejo enake, le da dejavnosti pisarne potekajo kot dejavnosti vsebinske mreže nevladnih organizacij, kot je ta opredeljena v ZNOrg (3. alineja 24. člena):

“Vsebinska mreža /.../ je nevladna organizacija, ki na nacionalni ravni, na ravni razvojne regije, kot jo določa zakon, ki ureja skladen regionalni razvoj, ali na ravni več občin, ki predstavljajo

zaključeno prostorsko celoto, združuje nevladne organizacije z vsebinsko istega področja in izvaja dejavnosti informiranja, svetovanja, izobraževanja, raziskovanja, zagovorništva, mreženja, promocije in podpore v korist vseh nevladnih organizacij z istega vsebinskega področja na ravni svojega delovanja "

Vsebinsko mrežo seveda financira resorno ministrstvo. Glede prenosa javnih pooblastil na NVO, pa je s področja okolja nastal ta dokument, v katerem so navedene tudi splošne zadeve zakaj je to dobro in kako se običajno ta prenos tudi zgodi:

<http://www.planbz slovenijo.si/images/arhiv/analiza-prenos-storitev-javnih-funkcij.pdf>

Cilji:

- Vzpostavitev referenčne pisarne, ki bo dajala verodostojne informacije samozaposlenim, računovodjem, pravnim službam in drugim, povezanimi z delovanjem samozaposlenih,
- Celostna in hkrati individualna obravnava samozaposlenih,
- Večji pregled nad področjem samozaposlenih,
- Opolnomočenje samozaposlenih.

2. DIGITALIZACIJA in DEBIROKRATIZACIJA RAZPISOV IN EVIDENC

OPREDELITEV PROBLEMA:

Prijavljanje na razpise in vodenje arhiva lastnih aktivnosti zahteva ogromno časa, ob čemer je možnost za pridobitev sredstev omejena. Evidenco dosežkov na lastnem področju je potrebno voditi in logično je, da je kvaliteto dela in s tem upravičenost do financiranja potrebno dokazati z referencami. A ker se na razpise še vedno prijavljamo prek papirnate oblike in enako počnemo za pridobivanje pravice do plačila socialnih prispevkov, ta način administracije pomeni ogromno dodatnega dela tako za prijavitelje, kot tudi za izvajalce razpisa in komisije. Digitalizacija ne le razpisov, ampak tudi drugih evidenc, ki jih običajno posredujemo ministrstvu, bi samozaposlenim omogočila večjo preglednost razpisov in enakovredno obravnavo na razpisih, pri obnavljanju statusa itn.

Strateški ukrepi

2. 1 Vzpostavitev digitalne baze podatkov in spletnega mesta zbiranja podatkov, ki bo enostavno za uporabo in bo olajšalo delo tako SZK, kot NVO, JZ in MK. Oblikovani sistem naj bo varen, finančno vzdržan in preverjen. Ob predlogih vključevanja blockchain tehnologije izražamo pomislek, saj je tak sistem lahko zelo drag, potraten in posledično tudi ekološko nevzdržan. Prednost je potrebno dati sistemom, ki so že dokazali svojo učinkovitost in ekonomsko varčnost, saj je cilj vpeljave takega sistema po eni strani razbremenitev deleža administrativnega dela vseh deležnikov in hkratna sprostitev sredstev in delovnih za druge namene - torej učinkovitejša izraba kadra MK.

Akcijski načrt

1. Faza 2020-2021

Raziskava možnih sistemov uvedbe digitalne platforme, ki bi zbirala podatke o referencah SZK in ponujala možnost izvajanja razpisov prek digitalne prijave.

2. Faza 2021-2022

Testna izpeljava digitalnega razpisa in oblikovanja digitalne baze podatkov.

3. Faza 2022-2023

Preoblikovanje digitalnega sistema glede na ugotovljene nepravilnosti ali z namenom dograditve dodatnih funkcij. Raziskave možnosti uporabe sistema za izmenjavo izbranih podatkov z drugimi ministrstvi.

4. Faza 2023-2027

Prenos vseh razpisov in evidenc na enotni digitalni sistem.

3. DIGITALNA CENTRALNA BAZA PODATKOV O SAMOZAPOSLENIH

OPREDELITEV PROBLEMA

Samozaposleni trenutno nimajo orodja, ki bi ga lahko uporabljali za sprotno vnašanje svojih referenc, zaradi česar je pregled nad lastnim delom otežkočen, še posebej stresno pa je to lahko pred podaljševanjem statusa, ko je treba pridobiti vse reference za nazaj.

REŠITEV

Vzpostavi se digitalna centralna baza podatkov o realiziranem delu samozaposlenih v kulturi (po zgledu COBISS-a, Academia.edu, Research Gate, itn.), ki bi služila tudi za reference komisijam in podaljševanje statusa. Prav tako se v sodelovanju s stanovskimi društvi in strokovnimi komisijami vzpostavi objektivni sistem točkovanja realiziranega dela (objavljenih in izvedenih del, projektov, gostovanj, štipendij in vseh drugih relevantnih podatkov, ki omogočajo objektivno evalvacijo samozaposlenih v kulturi. Celotna centralna baza podatkov se smiselno združi s pisarno za samozaposlene (glej zgoraj).

CILJI:

- Opolnomočenje samozaposlenih,
- Večja preglednost nad opravljenim delom,
- Lažje podaljševanje statusa,
- Poznavanje objektivnih kriterijev, ki se upoštevajo pri vrednotenju dela samozaposlenih.

4. ŠTIPENDIJSKA POLITIKA ALI SISTEMATIZACIJA CILJNIH FINANČNIH NADOMESTIL ZA UMETNIŠKO IN STROKOVNO DELO SAMOZAPOSLENIH S PODROČJA KULTURE

OPREDELITEV PROBLEMA: Ciljna finančna nadomestila za umetniško in strokovno delo samozaposlenih so v tem trenutku deficitaren kulturno-politični instrument Ministrstva za kulturo. Z njimi lahko kulturna politika ciljno in usmerjeno zagotavlja večjo kvaliteto kulturnega in umetniškega dela, regulira sistemske anomalije ter regulira izpade na trgu dela in financiranja projektov in programov samozaposlenih. **OPOMBA:** Na sestanku 8. oktobra 2019 je minister za kulturo RS Zoran Poznič podal oceno, da je termin *štipendija* smiselno preoblikovati v *finančno nadomestilo*, saj bo slednji lažje pogajalsko izhodišče pri pogajanjih z Ministrstvom za finance.

REŠITVE: Predlagamo, da Republika Slovenija (Ministrstvo za kulturo) ustanovi Štipendijski sklad za samozaposlene ali Sklad za finančna nadomestila za samozaposlene s področja kulture. Sklad naj samozaposlene podpira z različnimi kategorijami finančnih nadomestil.

OPREDELITEV NEKATERIH SMISELNIH FINANČNIH NADOMESTIL

DELOVNA FINANČNA NADOMESTILA BREZ ZAHTEVANEGA KONČNEGA

PRODUKTA. Ta so namenjena umetnikom za njihovo ustvarjalno akumulacijo in regeneracijo. Njihov znesek naj ne bo manjši, kot je ob objavi razpisa skupni znesek dvanajstih povprečnih plač z regresom v Republiki Sloveniji. Predlagamo, da je delovno finančno nadomestilo brez zahtevanega končnega produkta namenjeno tistim samozaposlenim, ki so v času razpisa uvrščeni v II. in III. kategorijo umetnikov in strokovnjakov. Višina subvencij za vrhunske umetnike pa naj bo dovolj visoka, da umetnikom s svojimi zneski omogoča ustvarjalno akumulacijo in regeneracijo.

DELOVNA FINANČNA NADOMESTILA S KONČNIM PRODUKTOM.

Delovna finančna nadomestila s končnim produktom naj Sklad podeljuje samozaposlenim, ki imajo za svoje delo sklenjeno pogodbo z nevladno organizacijo, javnim kulturnim zavodom ali zasebnim podjetjem (npr. založbo). Njihov znesek naj ne bo manjši, kot je ob objavi razpisa skupni znesek dvanajstih povprečnih plač z regresom v Republiki Sloveniji. S takšnim finančnim nadomestilom se avtorju omogoči povečanje kvalitete v delovnem procesu in njegovo podaljšanje. Finančno nadomestilo umetnik ali strokovnjak prejme poleg honorarja za opravljeno delo.

RAZISKOVALNA FINANČNA NADOMESTILA. Naj bodo namenjena umetniškim ali strokovnim raziskavam. Njihov namen je zagotavljati kvalitetno gradivo, s katerim umetnik ali strokovnjak potem vstopi v umetniški proces, in povečevanje umetnikovih ali strokovnjakovih veščin, kompetenc in znanja, ki ga potrebuje za svoje specifično delo. Njihov znesek naj ne bo manjši, kot je ob objavi razpisa skupni znesek šestih povprečnih plač z regresom v Republiki Sloveniji, temu znesku pa naj se prištejejo tudi najvišji možni strošek raziskave za posamezno področje ali kategorijo.

REZIDENČNA FINANČNA NADOMESTILA. Rezidenčna finančna nadomestila za samozaposlene so namenjene za umetnike, ki odhajajo na umetniške rezidence, in ki to dokazujejo s povabilom rezidenčnega prostora. Prednost naj imajo rezidenčna finančna nadomestila za samozaposlene, ki so dobili odobreno bivanje v ateljejih ali studiih Ministrstva za kulturo na Dunaju, v Berlinu, Londonu in New Yorku. Njihov znesek naj ne bo manjši, kot znaša v času razpisa povprečna plača v Republiki Sloveniji, temu pa naj se prišteje tudi ocena stroškov ali žepnina, ki jo prosilec prejme za svoje bivanje v rezidenci.

MEDIJSKA FINANČNA NADOMESTILA. Medijska finančna nadomestila naj bodo namenjena publicistom, avtorjem, kritikom, kuratorjem in strokovnjakom za njihovo avtorsko publicistično delo. Ti naj svoje sodelovanje z medijem dokazujejo s pogodbo ali potrdilom, s katerim publicist dokazuje namere o medijskih objavah. Njihov znesek naj ne bo manjši, kot je ob objavi razpisa skupni znesek dvanajstih povprečnih plač z regresom v Republiki Sloveniji. V razpisu pa naj se določi število mesečnih objav (predlagamo: 4 objave mesečno, če gre za kritike ali krajše članke, 6 objav letno, če gre za krajše raziskovalne, strokovne ali znanstvene članke, in 3 objave letno, če gre za daljše raziskovalne, strokovne ali znanstvene članke itn., če gre za monografsko ali knjižno objavo, naj se raziskovalcu omogoči, da ima za realizacijo čas dodatnega pol leta po zaključku prejemanja štipendije).

REGULACIJSKA FINANČNA NADOMESTILA. Regulacijsko finančno nadomestilo je nadomestilo, s katerim Sklad odpravlja pomanjkljivosti ali anomalije, ki nastajajo pri samozaposlenih, uvrščenih v posamezen kvalitativni razred, zaradi pomanjkljivosti v (kulturno)političnem sistemu. Regulacijska finančna nadomestila se podeljujejo iz rezervnega sklada za finančna nadomestila, za to mora imeti sklad vselej določeno finančno rezervo. Regulacijska finančna nadomestila se podeljujejo samozaposlenim, kadar Sklad oceni, da je prišlo

pri razpisih do finančnih deficitov na postavkah za posamezna področja in s tem za izpad subvencij ali dela, podeljujejo se lahko v času gospodarskih kriz, lahko pa se podeljujejo, kadar Sklad oceni, da je bila posamezna kvalitativna kategorija na kakršenkoli način prikrajšana pri dostopu do javnih sredstev. Regulacijska finančna nadomestila predstavljajo razum kulturno-političnega sistema in njegovo zavedanje, da vsak sistem pri svojem tekočem delu neizbežno proizvaja anomalije; da ni popoln. To je sistem, ki se zaveda, da univerzalnega sistema ni. O regulacijskih finančnih nadomestilih se Sklad posvetuje s svojimi komisijami. Delijo se na (1) ciljna in (2) odprta. (1) **Ciljna regulacijska finančna nadomestila so tista**, kjer določen deficit ali anomalijo zaznajo strokovne službe s svojimi komisijami, (2) pri **odprtih regulacijskih finančnih nadomestilih** pa deficit ali anomalijo pri izpadu svojega dohodka ali potrebo po regulacijskem finančnem nadomestilu utemeljuje samozaposlen sam.

CILJI: Optimizacija delovnih procesov skladno s širokim razumevanjem umetniškega dela, povečevanje kvalitete kulturnih in umetniških procesov in produktov, večji obseg publicističnih in kritičnih odzivov na umetniško in kulturno delo, reguliranje različnih sistemskih anomalij na področju umetnosti in kulture, reguliranje izpadov na trgu dela, povečevanje vključenosti samozaposlenih v rezidenčne programe in s tem v mednarodni kulturni prostor.

5. KARIERNA DINAMIKA

OPREDELITEV PROBLEMA: Samozaposlenim na področju kulture, ki pri Ministrstvu za kulturo pridobijo pravico do plačila prispevkov, ta institucija plačuje v pokojninski sklad najnižjo ali osnovno vsoto socialnih prispevkov. Najnižje prispevne stopnje s tem se dolgoročno ustvarjajo socialne probleme, saj projekcija pokojninskih izplačil kaže na izjemno nizke vsote, saj samozaposlene na področju kulture uvršča pod prag revščine.

REŠITVE: Predlagamo, da karierna dinamika predvidi višje prispevne stopnje glede na staž statusa samozaposlenega oz. njegovo starost.

IZRAČUN PRISPEVKOV:

KARIERNA DINAMIKA:

- OSEBE DO 40 LET PREJMEJO MINIMALNE PRISPEVKE
- OSEBE MED 40 IN 50 LET PREJMEJO 70% PRISPEVKOV POVPREČNE PLAČE
- OSEBE MED 50 IN 60 LET PREJMEJO 85% PRISPEVKOV POVPREČNE PLAČE
- OSEBE NAD 60 LET PREJMEJO 100% PRISPEVKOV POVPREČNE PLAČE

////////////////////////////////////

DELOVNO GRADIVO (LOGIKA IZRAČUNOV IN ZAKLJUČKOV)

ZA IZRAČUN PRISPEVKOV VZAMEMO SPLETNI INFORMATIVNI IZRAČUN PLAČE, DENIMO

<http://www.cpr.si/racunovodstvo/pripomocki/informativni-izracun-place/>

382,11 EUR (PRISPEVKI DELAVCA) + 278,37 EUR (PRISPEVKI DELODAJALCA) = **660 eur – KONČNI CILJ – PRISPEVKI OB POVPREČNI PLAČI.**

DO ISTEGA REZULTATA PRIDEMO Z IZRAČUNOM **$1730 * 0,382 = \text{CCA. } 660 \text{ eur.}$**

////////////////////////////////////

TOREJ JE VIŠINA PRISPEVKOV:

Do 40 let = 385,42 EUR

Od 40 do 50 let = $660 * 0,7 = 462$ EUR

Od 50 do 60 let = $660 * 0,85 = 561$ EUR

Nad 60 let = $660 * 1 = 660$ EUR

////////////////////////////////////

ŠTEVILO OSEB V POSAMEZNI STAROSTNI KATEGORIJI:

med 40 in 50 let 976

med 50 in 60 let 561

nad 60 let 205

////////////////////////////////////

POMNOŽENO S KOLIČNIKOM 0,73 (73% VSEH SAMOZAPOSLENIH IMA PRIZNANO PRAVICO DO PLAČILA PRISPEVKOV)

med 40 in 50 let $976 * 0,73 = \text{CCA } 712 \text{ OSEB}$
med 50 in 60 let $561 * 0,73 = \text{CCA } 410 \text{ OSEB}$
nad 60 let $205 * 0,73 = \text{CCA } 150 \text{ OSEB}$

////////////////////////////////////

Letni zneski za karierno dinamiko po starostnih kategorijah:

med 40 in 50 let $\text{CCA } 712 \text{ OSEB} * 12 * (462 - 385,42) = 649\,344 \text{ EUR}$
med 50 in 60 let $\text{CCA } 410 \text{ OSEB} * 12 * (561 - 385,42) = 863\,854 \text{ EUR}$
nad 60 let $\text{CCA } 150 \text{ OSEB} * 12 * (660 - 385,42) = 494\,244 \text{ EUR}$

Letni zneski za karierno dinamiko skupaj: **2 007 442 EUR**

////////////////////////////////////

OD TU NAPREJ PREDVIDENA POKOJNINA

////////////////////////////////////

PREDVIDENA POKOJNINA OSEBE, KI GRE SKOZI CELOTNO LETNO DINAMIKO, OB PREDPOSTAVKI, DA GRE V POKOJNINO PRI 67 LETU IN JI NAJBOLJŠIH 24 LET PREDSTAVLJA:

7 LET – PRISPEVKI POVPREČNE PLAČE,
10 LET – 85% PRISPEVKOV POVPREČNE PLAČE,
7 LET – 70% PRISPEVKOV POVPREČNE PLAČE,

PRVA IN TRETJA VRSTICA SE IZNIČITA, ZATO JE 24 LETNO POVPREČJE = 85% POVPREČNE PLAČE 2019. POVPREČNE PLAČE, TO JE POVPREČNA BRUTO PLAČA = **1470,5 EUR.**

////////////////////////////////////

VIŠINA POKOJNINE SE DOBI TAKO, DA SE TO POVPREČJE POMNOŽI Z ODMERNIM ODSOTKOM, KI JE ODVIŠEN OD DELOVNE DOBE. **PRAV TAKO JE POTREBNO ZA NATANČEN IZRAČUN UPOŠTEVATI T.I. VALORIZACIJSKE KOLIČNIKE, KI SE SPREMINJAJO IZ LETA V LETO.**

ODMERNI ODSOTOK JE, GLEDE NA PODATKE

- ZA 40 LET DELOVNE DOBE – MOŠKI – 57,25%, ŽENSKE – 60,25%
- ZA 35 LET DELOVNE DOBE – MOŠKI – 51%, ŽENSKE – 54 %
- ITD.
- ZA 15 LET DELOVNE DOBE – MOŠKI – 26%, ŽENSKE – 29%

////////////////////////////////////

PAVŠALNI IZRAČUN POKOJNINE TOREJ:

ŽENSKA, 40 LET DELOVNE DOBE: $1470,5 * 0,6025 = 885,97 \text{ EUR}$

MOŠKI 35 LET DELOVNE DOBE: $1470,5 * 0,51 = 749,95 \text{ EUR}$

....

CILJI:

Napredovanje samozaposlenih na podlagi kvalitete in starosti.

Izboljšanje kvaliteto slovenske umetnosti, ker bi imeli samozaposleni pogoje za to (skupaj s točko

3. DIGITALNA CENTRALNA BAZA PODATKOV O SAMOZAPOSLENIH).

Spodbujanje napredovanja.

Stalno preverjane učinkovitosti in pravičnosti sistema.

6. CENZUS

OPREDELITEV PROBLEMA

Cenzus se omenja v 11.-17. členu [Uredbe o samozaposlenih v kulturi](#). Tu je med drugim navedeno, da so samozaposleni do plačila prispevkov za socialno varnost upravičeni samo, če jim »dohodkovni položaj ne zagotavlja normalnih pogojev za delov«, torej če njegovi dohodki ne presegajo dohodkovnega cenzusa po tej uredbi« (12. člen). Navedeno je tudi, »da se dohodkovni cenzus za vsako posamezno leto določi na podlagi povprečne bruto plače za 35. plačni razred /.../ za pretekla tri leta, ki se preračuna na letno raven« (13. člen). Tako v ZUJIK-u kot v uredbi je poudarjeno, da ministrstvo plača prispevke tistim samozaposlenim, »ki jim dohodkovni položaj ne zagotavlja normalnih pogojev za delo«. Če bi torej sprejeli dikcijo iz koalicijske pogodbe, ki govori o »ukinitvi cenzusa«, bi to pomenilo, da se prispevki plačujejo vsem samozaposlenim (s priznano pravico do plačila prispevkov) ne glede na njihove dohodke.

REŠITEV:

Na sestanku delovne skupine smo se strinjali, da bi to **lahko popolna ukinitvev cenzusa pripeljala do absurdov**: ministrstvo za kulturo bi denimo plačevalo prispevke za socialno varnost osebam, ki bi imele zelo visoke dohodke (tudi več kot 100.000 EUR/letno), kar bi lahko imelo v javnosti izrazito negativne učinke (za vse samozaposlene). Zato smo se **nagibali k temu, da se cenzus poviša (in ne povsem ukine)**. Obstajajo različne možnosti, kako je mogoče to narediti: cenzus se določi glede na povprečno plačo višjega razreda, kot je to 35. plačni razred, se določi glede na bruto-bruto plačo (in ne glede na osnovno bruto plačo), itn. Prav tako smo se strinjali, da je trenutno cenzus preveč ostra zarez (manj kot 20.000 EUR/letno pomeni 100% plačanih prispevkov, več kot to pomeni 0% plačanih prispevkov), zato bi bilo **smiselno razmisliti o »drsnem cenzusu** (do nekega zneska se plačuje 100% prispevkov, med nekim in nekim zneskom 50% prispevkov, itn.). Če bi se **iz različnih drugih razlogov vztrajalo pri ukinitvi cenzusa, potem lahko to podpremo samo, če jo razumemo kot smiseln del širših sprememb kulturne politike na področju samozaposlenih. Menimo, da je potrebno o tematiki cenzusa pred dokončno odločitvijo izvesti še več javnih razprav znotraj skupnosti samozaposlenih.**

Razmišljali smo tudi o ukrepih, ki bi lahko preprečili nekatere negativne pojave, ki jih opažamo na terenu (predvsem to, da ima nekdo v nekem obdobju kariere dobre dohodke in potem ostane brez plačanih prispevkov. Cenzus bi se lahko v tem kontekstu določal na še daljše časovno obdobje kot je to triletje. Mogoče bi se lahko cenzus ugotavljal samo za tiste, ki so že samozaposleni, saj sedaj preprečuje, da bi osebe, ki so imele zadnja tri leta dobre dohodke (denimo v javnem sektorju), sploh

pridobile pravico do plačila prispevkov, kar zmanjšuje »pretočnost« med redno zaposlenimi in samozaposlenimi.

7. UMEŠTITEV SAMOZAPOSLENIH V ŠIRŠI KULTURNI MODEL;

OPREDELITEV PROBLEMA:

Zdi se, da samozaposleni v kulturi pogosto niso vključeni v širši kulturni model, in da ne obstaja strateški razmislek glede vloge samozaposlenih pri reprodukciji kulture in umetnosti.

Samozaposleni imajo pogosto občutek odtujenosti od ministrstva za kulturo in drugih kulturnih institucij. SZK tudi pogosto nimajo dostopa do infrastrukture, ki bi omogočala razvoj njihovih kompetenc. Položaj samozaposlenih se razlikuje tudi glede na regijo delovanja in umetniško področje. Na področju regijskega razvoja kulture zaznavamo stagnacijo, saj se je mnogo več kulturnih institucij po manjših mestih v zadnjih letih zaprlo, kot pa odprlo. Smo mnenja, da bi se položaj samozaposlenih lahko izboljšal hkratno z izboljšanjem položaja celotne kulture in umetniških praks s premišljenim in razvojno usmerjenim kulturnim modelom, katerega cilj bi bil povečanje ugleda kulture, povečanje zanimanja za kulturne dogodke, večja povezanost med avtorji, producenti, distributerji in konzumenti kulturnih in umetniških vsebin tako na državni, kot na regionalni ravni.

REŠITVE:

Strateški ukrepi

7.1 Načrtno in sistematično **vkjučevanje samozaposlenih v programe javnih zavodov**. Potek in izvrševanje tega procesa mora biti nadzirano s strani ministrstva za kulturo. Javni zavodi morajo posledično tudi dobiti ali prerazporediti del sredstev, ki jih morajo nameniti za ustvarjanje samozaposlenih v kulturi iz področja, ki ga določen zavod pokriva. Namen takega vključevanja samozaposlenih je tudi izmenjava znanj in izkušenj med samozaposlenimi in zaposlenimi.

7.2 **Prenova načina financiranja kulture na regionalni ravni**, saj vse občine ne ponujajo namenskih sredstev za vlaganje v kulturo. Glede na velikost občine bi bilo potrebno tudi zagotoviti razpise, ki morajo biti namenjeni celotni kulturi, ne le ljubiteljski, in na katere se lahko prijavljajo tako SZK kot NVO, pri čemer so spodbujeni tudi projekti, ki vključujejo lokalno skupnost in lokalne organizacije, medtem ko je ponudnik lahko tudi od drugod (ne iz regije).

7.3 **Oblikovanje dostopa do javne infrastrukture in tehnologije**, ki bi omogočala cenejše in učinkovitejše delovanje vseh ponudnikov umetniških storitev (JZ, NVO in SZK) in boljšo povezanost med njimi.

7.4 Poskrbeti je potrebno za “**večjo pretočnost**” med samozaposlenimi in zaposlenimi v kulturi, pri tem pa paziti, da ta pretočnost ne bi implicirala tudi večanja prekarnosti. To je mogoče doseči z večanjem privlačnosti statusa samozaposlenega. Status samozaposlenega mora omogočati večjo socialno varnost, saj se ob stalni skrbi za svoje preživetje ustvarjalke in ustvarjalci ne morejo profesionalno posvečati svojemu delu. K izboljšanju statusa samozaposlenih bi vsekakor pripomogla tudi pisarna za samozaposlene, saj bi jih vsaj delno razbremenila administrativnih obveznosti in bi se le-ti lahko bolj posvetili sami umetniški produkciji.

7.5 Vključevanje **samozaposlenih v delo javnih zavodov in nevladnih organizacij na področju kulture mora biti spodbujano tudi v razpisih** (večje število točk za vključevanje samozaposlenih v razpisne projekte). Kar nekaj razpisov za NVO že vsebuje tudi spodbude za vključevanje samozaposlenih v svoje načrtovane projekte. Pri tem bi opozorili, da ta spodbuda naj ne bo le za mlajše ustvarjalke in ustvarjalce. Te vrste spodbud naj se razširi tudi na JZ, pri čemer se lahko dodaja tudi posebne spodbude za povečanje števila postprodukcij in medregijskih sodelovanj.

Akcijski načrt

1. faza: 2020-2021

Poziv JZ, NVO in SZK k predlogu načinov sodelovanj primerov projektov, ki so medsebojno koristni za vse deležnike in hkrati upoštevajo raznolike načine financiranja in razpoložljivost infrastruktur vseh treh deležnikov.

Zbiranje in analiza podatkov o višini sredstev namenjenih kulturi in vključenosti SZK in NVO v to financiranje, ter priprava zakonodaje za obvezno izvajanje razpisov v kulturi po vseh občinah na enoletni, dvoletni ali triletni ravni, na katero se lahko prijavijo tako JZ kot NVO.

Izvedba raziskave o sistemskih spodbudah za vključevanje SZK v JZ in NVO. Preveriti je potrebno, kateri modeli najbolj spodbujajo vključevanje SZK v kulturne projekte po področjih in glede na to sprejeti načrt, ki bo prenašal dobre prakse tudi na druge organizacije. Npr: če se izkaže, da NVO bolj vključujejo SZK in bolj pravično plačujejo SZK kot JZ, je potrebno doreči model, ki bo podobne rezultate dosegel tudi pr JZ.

Izvedba raziskave o morebitnih sistemskih nepravilnostih, ki omogočajo neplačevanje ali nepravilno plačevanje dela SZK v JZ.

2. faza: 2020-2023

Izvedba različnih pilotnih projektov na podlagi predlogov, oblikovanih v 1. fazi.

Izvedba različno oblikovanih pilotnih razpisov po občinah.

Izvedba pilotnih projektov, katerih namen je večje vključevanje SZK v projekte NVO in JZ. Npr: določitev procentualno sorazmernega zahtevka vlaganja sredstev v vključevanje SZK v projekte JZ, kot jih od NVO zahtevajo nekateri razpisi.

Določitev ukrepov za odpravo sistemskih nepravilnosti, ki omogočajo neplačevanje ali podplačevanje dela SZK v primerjavi z organizacijami, ki imajo zaposlene.

3. Faza: 2023-2024

Ugotavljanje uspešnosti pilotnih projektov, ki so vključevali medsebojno sodelovanje JZ, NVO in SZK. Oblikovanje javnih predstavitev dosežkov pilotnih projektov in določitev naslednjih 4-letnih pilotnih projektov.

Ugotavljanje uspešnosti razpisov glede na okoliščine, višino financiranja in vključenost vseh deležnikov v procesu (SZK, NVO, JZ, občinstvo, druge lokalne organizacije). Oblikovanje stalnih modelov občinskega financiranja kulture po vseh občinah glede na velikost le-teh.

4. Faza: 2024-2027

Izvajanje in spremljanje uspešnosti 4-letnih pilotnih projektov SZK, NVO in JZ.

Izvajanje in spremljanje uspešnosti občinskih razpisov, namenjenih kulturi.

Izvedba javne razprave o možnosti medregionalnega sodelovanja med SZK, NVO in JZ iz različnih regij in oblikovanje pilotnih projektov, čigar namen je izboljšanje pretočnosti SZK med JZ in NVO po celotni državi in povečevanje sodelovanj v postprodukcijah in izmenjavanje informacij o načinih pridobivanja novih načinov za privabljanje in informiranje občinstva.

Primeri mogočih načinov sodelovanja:

- Vzpostavitev umetniških rezidenc za domače avtorje v javnih zavodih: nekajmesečno gostovanje režiserke, igralca ali dramaturginje, pa tudi slikarja, intermedijske umetnice ali glasbenika v javnem zavodu s končnim projektom, predstavljenim v JZ. JZ z gostujočim

samozaposlenim išče skupne poti pri izvajanju projekta in načine spodbujanja obiska načrtovanega dogodka oz. dogodkov.

- Vzpostavitev mreže umetniških delavnic po JZ na celotnem območju države. Delavnice bi bile namenjene strokovni javnosti ali publiki, cilj delavnic pa približanje umetnosti publiki, izobraževanje in izmenjava znanj med strokovno javnostjo tako med ustvarjalkami in ustvarjalci kot producenti, kustosinjami ipd.

8. VZPOSTAVITEV MODELA ZA PRAVIČNO PLAČILO DELA USTVARJALCEV IN USTVARJALK UMETNIŠKIH IN KULTURNIH JAVNIH DOBRIN

OPREDELITEV PROBLEMA

Trenutni model kulturne produkcije je oblikovan tako, da ustvarjalke in ustvarjalci umetniških izdelkov pogosto prejmejo najmanjši del sredstev, ki so namenjeni novi produkciji. Obstajajo tudi primeri, kjer sama avtorica ali avtor izdelka za svoje delo ne prejme plačila, medtem ko je za vse ostale ponudnike storitev poskrbljeno. Potreben je razmislek, ali je upravičeno financiranje skupinske razstave, kjer ustvarjalci razstavljenih del ne prejmejo razstavnine; ali je upravičena projekcija ali tranzmisija filmskih izdelkov, če ob tem ustvarjalec le teh (naj bo režiserka, igravec ali glasbenica) ne prejme deleža sredstev, ki so bila namenjena izvedbi te projekcije, tranzmisije ipd.; predvsem ko gre za dogodke, ki jih sofinancira MK, saj menimo, da naj bi Ministrstvo delovalo kot zgledni model pravičnega sistema, kjer so ustvarjalci demokratično udeleženi tudi v prihodke od omenjenih storitev.

Opredelitev problematike glede avtorskih pogodb:

Samozaposleni so najbolj ranljiva skupina ustvarjalcev na področju kulture in zato pogosto neenakovreden in šibkejši pogajalec pri sklepanju avtorskih pogodb. Zaradi nepoznavanja avtorskega prava in prekarosti samozaposlenih so ti pogosto prisiljeni sklepati avtorske pogodbe, ki drugi pogodbeni stranki dajejo prekomerne pravice.

Opredelitev problematike glede cene dela:

Samozaposleni v kulturi za svoje delo prejemajo zelo različna plačila, pogosto pa tudi nimajo referenčne točke, po kateri bi se lahko orientirali pri določanju cen svojih storitev. Omenjene razmere prinašajo velik kaos v področje in pogosto nižanje cen pod raven, ki bi omogočala normalno opravljanje poklica ali sploh normalno življenje. Žal primanjkuje tudi statistike, ki bi omogočala pregled nad celotnim področjem in ugotavljanje razmer. Spremljanje statističnih podatkov o cenah bi namreč lahko tudi omogočale ugotavljanje razlik v plačilu za delo, ki so nemara diskriminatorne na podlagi starosti, spola, umetniškega področja ali geografskega območja delovanja. Medtem ko je spremljanje teh trendov vsaj delno možno pri zaposlenih, pa takega spremljanja razmer ni mogoče opravljati pri samozaposlenih.

Strateški ukrepi

8.1 **Analiza razmer plačevanja dela SZK** v organizacijah, ki so kakorkoli **upravičeni do proračunskih sredstev MK** na vseh področjih kulture.

8.2 Oblikovanje načinov **nagrajevanja pravičnih plačnikov dela in kaznovanja** organizacij, ki dela ne plačujejo ali pa delo glede na ostale udeleženske oz. udeležence v projektu oz. zaposlene v organizaciji plačujejo prenizko.

8.3 Ugotavljanje **dostopnosti SZK do delitve sredstev izhajajočih iz avtorskih pravic** in oblikovanje modelov za izboljšanje razmer avtoric in avtorjev.

8.4 Poskrbeti je potrebno tudi za to, da se začne v praksi **dosledno izpolnjevati 82. B člen ZUJIK-a** (javni zavod mora za izvedbo določenega dela samozaposlenega plačati primerljivo kot zaposlenega v javnem sektorju za isto delo). V ta namen je potrebno zbrati podatke o praksi in preveriti, ali se vse storitve tudi izplačujejo. Še vedno se dogajajo tudi primeri, ko določeno delo ni plačano, kot na primer razstavnine, predvsem, ko gre za skupinske razstave. Nobeno delo v javnih institucijah ne more biti razumljeno kot samoumevno in plačano; pri čemer tudi promocija (izdelava kataloga, ponudba prostora) ne more biti razumljena kot plačilo.

8.5. Razmisliti je potrebno, ali je mogoče **isto ceno dela zahtevati tako od javnih zavodov, kot od nevladnih organizacij**, ali pa bi bilo pri slednjih smiselno govoriti o procentualnem deležu, ki mora biti namenjen plačilu za umetniško delo. (DODAL JK)

Akcijski načrt

VZORČNE AVTORSKE POGODBE ZA POSAMEZNA PODROČJA

Objava vzorčne avtorske pogodbe za posamezne panoge (oz. vzorčnih avtorskih pogodb), ki upošteva primere dobre prakse iz tujine, bi tudi v slovenskem prostoru, tako kot marsikje v tujini, vzpostavila uzance, ki bi bile za prejemnike proračunskih sredstev obvezne, dolgoročno pa bi spremenile tudi način poslovanja drugih deležnikov na področju kulture.

Vzorčna avtorska pogodba določa korektno določitev razmerij predvsem na naslednjih področjih: prenosa avtorskih pravic (omejitve: časovne, prostorske, omejitve glede na medije), višine avtorskih honorarjev, roki izplačevanja avtorskih honorarjev.

V ZASPU je potrebno tudi uvesti neodtujljivost poplačilne pravice avtorjev (kabelska retransmisija), s katero omogočimo, da postanejo prejemniki teh sredstev predvsem ustvarjalci transmisiranih vsebin.

CILJI:

- Zaustavitev popolne prepustitve trgu, ki se uveljavlja na polju slovenske kulture,
- Vzpostavitev uzanc, ki bodo postavile ustrezne modele delovanja,
- Vzpostavitev učinkovitega nadzora nad delovanjem proračunskih porabnikov,
- Vzpostavitev sistema, ki bo bolje nagrajeval ustvarjalke vsebin in ne le producente in distributerje le-teh,
- Zavarovanje najšibkejšega deležnika na kulturnem polju.

PRENOVITEV IN JAVNA OBJAVA TARIFNIKA

1. Faza 2020-2021

Analiza povprečne cene dela SZK za posamezno umetniško storitev na vseh področjih in primerjava le-te s primerljivimi poklici zaposlenih.

Poziv stanovskim društvom in zainteresirani javnosti k oblikovanju predlogov za tarifnike in usklajevanje predlogov glede na razmere pri zaposlenih.

Oblikovanje tarifnika tudi za dela, ki jih ni mogoče plačevati na uro, ampak na opravljeno storitev (razstavnine, projekcija filma ipd).

Analiza trenutnega stanja plačevanja dela SZK glede na na prejemanje proračunskih sredstev MK.

2. Faza 2022

Objava tarifnikov.

3. Faza 2022-2025

Zbiranje podatkov o upoštevanju tarifnikov in oblikovanje črne liste neplačnikov, ki je javno dostopna.

4. Faza 2025-2027

Oblikovanje javne razprave o učinkovitosti tarifnikov in zbiranje predlogov za nove popravke. Izpostavljanje in prenos dobrih praks med NVO in JZ in med posameznimi področji.

Predlagamo oblikovanje ali posodobitev tarifnika za umetniško ustvarjanje, ki vključuje prav vsa področja umetniškega ustvarjanja. Tarifnik naj predvidi vsaj minimalno urno postavko ali

minimalno ceno določene storitve (npr.: razstavnina, projekcija, prevod ...), pri čemer naj se oblikuje neko primerljivost z delom zaposlenih ali z delom tistih s sorodnimi poklici.

- Tarifnik naj po eni strani služi kot orientacija ponudnikom storitev,
- kjer je mogoče pa naj se uporabi tudi pri določanju razpisnih pogojev, pri čemer morajo biti zahteve enake ali sorazmerne z višino sofinanciranja za NVO kot tudi za JZ ali drugih ponudnikov storitev, ki so sofinancirani s strani MzK.
- MzK naj vodi evidenco o dejanski višini izplačil in ob primeru neplačevanja tudi črno listo neplačnikov. Informacije o plačilih se lahko vodijo prek digitalnega posredovanja informacij o izplačilih ali tudi preprosteje preko naključnega preverjanja informacij pri ponudniku (JZ ali NVO, ali drugi) in izvajalcu (samozaposleni ali drugi).

9. VKLJUČEVANJE SAMOZAPOSLENIH V DRUGE DRUŽBENE SISTEME

OPREDELITEV PROBLEMA:

Zdi se, da je kultura nasploh v slovenskem prostoru preveč izolirana in da se jo pogosto razume kot nekaj povsem ločenega od drugih družbenih sistemov. To povratno implicira, da se tudi institucije in posamezniki, ki so aktivni na drugih področjih (izobraževanje, turizem, gospodarstvo, itn.) ne zavedajo potencialov, ki jih predstavlja vključevanje kulture za njihove sektorje.

Strateški ukrepi

9.1 Ministrstvo za kulturo mora nasploh dejavno delovati v smeri zagovorništva samozaposlenih v kulturi in v smeri njihovega vključevanja v druge družbene sisteme. V stikih, ki jih ima MK z drugimi ministrstvi, mora zastopati interese samozaposlenih in spodbujati druge družbene sisteme, da izkoristijo potencial in ustvarjalnost, ki ga samozaposleni v kulturi predstavljajo (za šolstvo in izobraževanje, gospodarstvo, turizem, itn.). Izboljšanje sodelovanja med MK in drugimi ministrstvi, pri čemer skupaj s SZK išče rešitve, ki bi koristile tako MK kot snovalcu kulturne politike in drugemu sodelujočemu ministrstvu.

9.2 Oblikovanje dolgoročnega modela sodelovanja med MK in MIZŠ z namenom medsebojnega oplajanja obeh resorjev. Sodelovanje naj se vzpostavi oz. okrepi tako med ministrstvi, kot med neposrednimi izvajalci, torej SZK kot izvajalci storitev, povezanih z umetnostjo in kulturo in učiteljicami oz. učitelji kot izvajalci izobraževanja in vzgoje.

Akcijski načrt:

1. Faza 2020-2021

Ugotavljanje obstoječih povezav med ministrstvi in oblikovanje modelov za dolgoročnejši in učinkovitejši skupni razvoj vseh deležnikov (vseh vključenih ministrstev).

2. Faza 2020-2023

Izvedba različnih pilotnih projektov povezovanja.

3. Faza 2023-2024

Analiza učinkovitosti in primerjava različnih modelov sodelovanja. Oblikovanje novih predlogov za sodelovanje.

4. Faza 2024-2027

Vzpostavitev dolgoročnega sistema in široko zastavljenega sistema sodelovanja (npr. vključitev vseh šol, vseh turističnih ponudnikov ipd.).

Primeri sodelovanja

- Samozaposleni v kulturi **ne smejo biti diskriminirani v primerjavi s samostojnimi podjetniki pri možnostih prijav na razpise, ki spodbujajo podjetniško dejavnost.** Potrebno je preveriti, ali bi lahko samozaposleni v kulturi lahko pridobili enake možnosti prijavljanja na razpise Slovenskega podjetniškega sklada in razpise za začetna podjetja (start-upi).
- Izobraževanja samozaposlenih se vključijo v katalog KATIS. Samozaposlene se spodbuja, da za šolnike pripravijo izobraževanja s svojih področij. Ministrstvo za kulturo pozove vse samozaposlene, da prijavijo svoja izobraževanja, ki jih Ministrstvo za kulturo posreduje Ministrstvu za šolstvo. Ministrstvo za kulturo postane ena od izobraževalnih institucij (enako kot Zavod za šolstvo, univerze, Pedagoški inštitut, RIC ...).
MzK in MIZŠ poiščeta področja, kjer bi z medsebojnim sodelovanjem pridobila tako ena kot druga stran. MzK na primer lahko z oblikovanjem skupnih programov gradi bazo nove mlade in izobražene publike za kulturne dobrine, ki jih ponuja, medtem ko lahko MIZŠ s takim sodelovanjem pridobi strokovne in uporabne sodobne kulturne vsebine, ki jih učiteljice in učitelji težko sprotno spremljajo, a so za najmlajše najbolj zanimive.
Samozaposleni bi hkrati s takim sodelovanjem učiteljem lahko nudili svoja kreativna znanja medtem, ko bi se sami od izobraževalnega kadra lahko učili o načinih, kako svoje vsebine čim bolj približati najrazličnejši publiki. Primer takega sodelovanja bi bilo oblikovanje delavnic za učitelje, za katere že obstajajo sredstva, saj ima vsaka šola sredstva za izobraževanja učiteljic letno na voljo, potrebna je le oz. predvsem celovita in ciljna organizacija. To organizacijo lahko izvaja ministrstvo ali pa zanjo prek razpisa pooblasti JZ, NVO ali skupino samozaposlenih. Nekaj takih praks že poteka v NVO in JZ, nekateri umetniki imajo tudi že izkušnje z izobraževalnim sistemom, zato bi lahko le-ti te vrste sodelovanj lažje pomagali vzpostaviti.
Drugi primer sodelovanja MzK in MIZŠ je tudi oblikovanje petletnega razpisa za vključevanje sodobne umetnosti v šole, podobno, kot sta bila pred dvema letoma odprta razpisa za film in gledališče.
- Samozaposlene se seznanijo z obstoječimi razpisi PKP, v katerih lahko nastopajo kot mentorji iz prakse.

- Znotraj EES se zasnujejo projekti PKP za srednje šole, v katerih dijaki prek sodelovanja s samozaposlenimi spoznavajo različne oblike poklicev na področju kulture.
- Bralni znački se predlaga, da v svoj nabor obiskovalcev na šolah vključijo tudi druge samozaposlene iz komunikacijskega kroga knjige.

10. PRIDOBIVANJE DODATNIH SREDSTEV ZA KULTURO

OPREDELITEV PROBLEMA

MK pogosto opozarja na omejene kapacitete vpliva na kulturno politiko zaradi premajhnega financiranja MK. Glede na dolgoletno problematiko je potrebno iskati nove načine pridobivanja sredstev in bolj rigoroznega pritiska na porabnike javnih kulturnih dobrin.

Strateški ukrepi

10. 1 Uvedba novih davkov, katerih namen je predvsem podprtje domače umetniške produkcije.

10. 2 Izboljšanje učinkovitosti izvajanja obstoječih ukrepov, katerih eden od namenov je tudi povečevanje priliva namenskih sredstev za kulturo.

10. 3 Vpeljava digitalnih platform ponudbe slovenske umetnosti.

Akcijski načrt

Uvedba »turističnega evra«, »kino evra«, »davka na onesnaževalce«, digitalnega davka.

Platforma za ponudbo slovenskih filmov in videov z enostavnim in poceni dostopom za šole in komercialnim dostopom za širšo javnost.

11. ZUJIK

Določitev načina primerjave dohodkov samozaposlenih in zaposlenih, kot je zapisan v ZUJIK-u. Začetek izvajanja brezplačnega računovodstva za SzK. Menimo, da je potrebno poskrbeti za implementacijo v praksi prvega odstavka 82. A člena ZUJIK-a. Obenem spremeniti zadnji odstavek omenjenega člena in omogočiti samozaposlenim v kulturi dnevno nadomestilo (v primeru bolniške) od prvega delovnega dne dalje. Prav tako se zavzemamo za predelavo 82. B člena ZUJIK-a, ki navaja, da mora javni zavod za izvedbo dela samozaposlenemu zagotoviti plačilo za delo, ki ne sme biti nižje od "najnižjega plačnega razreda za primerljivo delovno mesto v sistemu plač v javnem sektorju.

Zavzemamo se tudi za širše spremembe ZUJIK-a, Uredbe o samozaposlenih v kulturi in prilog k omenjeni uredbi. Te spremembe pa morajo biti produkt širše razprave in implementacije NPK v prakso, zato je na tej točki še prezgodaj govoriti o konkretnih predlogih zakonskih rešitev.